

Doslovný přepis veřejné prezentace projektu městská poliklinika, která proběhla v kinosále kulturního domu v Neratovicích 1.6.2020 cca od 17:10 do 20:50 (délka 3:40 hod.)

Žlutě podbarvené pasáže chybí v záznamu, který byl zveřejněn na serveru Youtube (délka záznamu pouze 2:39 hod)

https://www.youtube.com/watch?v=4sGnqXXLXQw&feature=youtu.be&fbclid=IwAR3IQO_7ogsmUTFAn40VUMYtcCgkbh5C40jko1bqg8r0u6Dr19okpMYrVoM

Následující pasáž chybí ve videu, které bylo zveřejněno na Youtube (od začátku prezentace do času 00:34:40 – časové značky jsou vztaženy k audiozáznamu, pořízenému v hledišti, ne k sestříhanému videozáznamu, který byl zveřejněn na serveru Youtube). V této fázi proběhla prezentace na slajdech prostřednictvím arch. Bendy bez přítomnosti hlavního arch. Adama Rujbra. V této fázi byla také starostou přečtena výzva 17 lékařů a dr. Marešová se za lékaře vyjadřuje k zásadním věcem.

CELÝ TENTO ÚSEK PROBĚHL BEZ PŘÍTOMNOSTI JEDNATELE ARCH. ADAMA RUJBRA ZE SPOLEČNOSTI Adam Rujbr Architects s.r.o. (údajné zdržení na D1). VE VIDEU ALE TENTO ÚVODNÍ A DŮLEŽITÝ ZÁZNAM NEBYL ZVEŘEJNĚN, I KDYŽ NATOČEN BYL.

Starosta:

Taková trošičku nepříjemnost. Pan architekt Rujbr volal, že jede z Brna a že se zaseknul někde na D1. Takže přijde s menším zpožděním. Nicméně tady mám jeho asistenta inženýra architekta Víta Bendu, který s ním na tom spolupracuje. Takže myslím si, že ta prezentace, kterou tady on zatím na úvod odprezentuje, tak bude hodnotná tak, jak by ji tady řekl pan architekt Rujbr. A doufám, že teda co nejdříve přijede. Takže já bych asi dal slovo nejdříve jemu. Já bych potom možná uvedl něco pár poznámek tady k dokumentu druhé výzvy, kterou vypracovali lékaři a pak bychom tedy asi otevřeli diskusi. Já jsem si teda na to pozval pána, který tu diskusi bude řídit, aby měla trošku takovou úroveň. Takže zatím předávám slovo inženýru architektu Bendovi.

arch Benda (od arch Rujbra):

Dobrý den, já vás zdravím. Pokusím se zastoupit pana Rujbra a představit projekt polikliniky. Na úvod bych představil náš ateliér. Dá se říct, že se zabýváme zdravotnickými stavbami a máme za sebou řadu projektů, který jsou jak ve fázi výstavby nebo plánování nebo už jsou v provozu. A musím říct, že zatím máme od všech kladný reference od uživatelů pacientů apod. Jak jsme se snažili k projektu přistoupit. Snažíme se dát do vzájemného poměru potřeby pacientů, personálu a zároveň se snažíme, aby budova byla udržitelná a vytvářela zdravé životní prostředí, jehož

jsou všichni součástí. Jde nám o to, aby v budově byla snadná orientace pacientů. Pro pacienty, kteří jsou v budově často poprvé a navíc mohou mít sníženou schopnost orientace. Chceme, aby v budově bylo dostatek světla. Aby byla budova obklopená zelení. A také nám jde o to, aby personál, lékaři a zdravotní sestry měli příjemné prostory, kde se bude dobře vykonávat tedy práce. V Neratovicích už polikliniku máte, ale myslím si, že už podle fotky je jasné, že ta budova je nevyhovující a Neratovice si určitě zaslouží lepší prostor. Ta lokalita byla vybrána. Budova polikliniky by měla stát na místě bývalé mateřské školky, která byla zdemolována. Je to prostor obklopený parkem a myslíme si, že toto místo je vhodné z několika důvodů. Je to logická vazba na nemocnici. V blízkosti je vlaková a autobusová zastávka a je tam stávající parkoviště, jehož kapacita bude rozšířena. Navrhli jsme třípodlažní budovu, která směrem do parku se tváří jako dvoupodlažní, aby tam co nejlépe zapadla, a směrem k vysoké zástavbě je třípodlažní. Na střeše plánujeme fotovoltaickou elektrárnu, která by měla snižovat náklady na provoz budovy. Zvolili jsme koncept s atriem. Je to z toho důvodu, aby nám nevznikaly v budově hluboké dispozice bez dostatečného proslunění. Slunce má obecně mnoho funkcí a jednou z nich je přirozená dezinfekce prostor, která je tady v tom případě žádoucí. V budově vznikne mimo jiné také kavárna s posezením, který bude mít výhled do parku. Budova bude samozřejmě bezbariérově přístupná. Vznikne zde dostatek parkovacích stání. Zde vidíme vizualizaci zadního vchodu směrem do parku. Počítáme zde ještě s doplněním nějakého mobiliáře laviček, aby si zde lidi mohli odpočinout. Celý koncept okolí byl navržen tak, aby zároveň byl hezký vizuálně, a také nevyžadoval příliš velkou údržbu. Jsou zde navrženy trvalkové záhony, které jsou poměrně nenáročné. Zde vidíme vchod směrem k nemocnici. To je spíše únikový východ. Zde vidíme atrium. To by mělo sloužit hlavně pacientům, kteří čekají a chtějí se nadýchat čerstvého vzduchu, chtějí se chvíli posadit v nějakém příjemnějším prostředí, než je čekárna. K té situaci: dopravně bude poliklinika napojena na ulici Edvarda Beneše. Přístupová komunikace protne stávající parkoviště. Dál se bude pokračovat komunikací, která je lemována parkovacími stáními před hlavní vstup, který je na jižním nároží.

Z hlediště:

Kde je záchranka? To nebude spojený?

Arch. Benda:

Ne ne, bude to samostatnej objekt.

Z hlediště:

Takže ta cyklostezka, co tam teď je, bude k ničemu.

Arch. Benda:

Já bych vás poprosil, my vám pak dáme prostor k diskuzi na konci, abysme se tady nepřekřikovali. K té dispozici: zde vidíme hlavní vchod se skrytým závětrím, kde je možné zaparkovat kola. Dále vstoupíte do vstupní haly se schodištěm, s výtahy, s recepcí. V přízemí je plánována lékárna, optika a dále pak ordinace, rehabilitace, šatny a obecně zázemí pro lékaře. A pak je tady kavárna. Z přízemí se dá vstoupit do toho atria, kde je počítáno s nějakým mobiliářem, bude možné se tam posadit. Druhé patro už je věnované ordinacím. Z výtahu nebo z hlavního schodiště můžete přijít do chodby, kde se velmi rychle zorientujete díky výhledu ven do atria a tato chodba zároveň slouží jako čekárna. Je to koncipované tak že, ordinace, které by mohly mít infekční pacienty, jsou zde v koncové pozici tak, aby neohrozili pacienty, nebo nečekali společně s pacienty, kteří nejsou infekční. Ve třetím nadzemním podlaží jsou čtyři ordinace dětských lékařů, technická místnost a zázemí v podobě denní místnosti, toalet.

K těm jednotlivým ordinacím. Je to klasický koncept, kdy čekárna je v rámci chodby, dále se vstupuje do přípravný a pak za lékařem do ordinace. Lékař zde má vlastní hygienické zázemí v podobě toalety nebo někteří tam mají i sprchu, podle požadavků, jaké vznesli. Ještě k těm sdíleným čekárnám. Oni mají mnoho výhod, proto jsme se pro ně rozhodli. Šetří prostor, jedná se vlastně o lepší využití komunikačních ploch, které tam stejně tak jako tak musely být, což nám snižuje podlažní plochu budovy a zároveň to teda i zlevňuje. Ještě bych řekl k těm infekčním oborům, ty jsou situované tak, že jsou prosvětlovány sluncem, které zároveň ty čekárny dezinfikuje. Zde vidíme to atrium. Budova bude nízkoenergetická, což znamená, že pro město bude přínosem tím, že bude mít nízké provozní náklady a zároveň to bude posléze i přínos pro pronajímatele, kteří budou mít výhodnější nájmy. Počítáme zde s fotovoltaickou energií. Vytápěná a chlazená by měla být budova tepelnými čerpadly, která budou brát energii ze zemních vrtů. Celá budova bude stíněna automatickými žaluziemi venkovními. Počítáme s běžnými technologiemi, jako je rekuperace, úprava vlhkosti, noční předchlazení budovy v létě tak, aby se ušetřily náklady na klimatizaci. Vzduchotechnika bude přivádět čerstvý vzduch do budovy. Zaznamenal jsem nějaké dotazy nebo výtky, že bude šířit infekce a podobně, ale to není možné, protože ta vzduchotechnika pouze nasává čerstvý vzduch vně objektu a přivádí ho do objektu. Nedochozí tam k žádnému míchání s použitým vnitřním vzduchem. Budova bude vytápěna a chlazená stropy. Tento systém jsme zvolili kvůli svému komfortu. Nedochozí k žádným prouděním vzduchu v prostoru, nefouká na vás žádný chladný vzduch z klimatizace, a přesto je tam neustále zajištěna ideální teplota.

K ceně stavby. Stavbu máme nyní naceněnou na základě kubíkové ceny, kterou jsme stanovili na 9020,- korun za metr krychlový. Vycházíme jednak z technicko-hospodářských ukazatelů, který jsou pro rok 2020 8925,- Kč. A dále vycházíme z našich zkušeností z referenčních staveb, které jsou vždy o něco málo dražší, než je ten průměr, který odráží cenové ukazatele. To je za mě vše, děkuji za pozornost a teď bych dal slovo panu starostovi.

Starosta:

Já jsem dostal před nedávnem od lékařů výzvu k přepracování projektu stávající polikliniky. Je rozdělena do několika bodů. Já ty body okomentuji. Jenom předešlu, že k té poliklinice jsme se s lékaři sešli čtyřikrát, z toho ta první schůzka byla taková orientační, aby jsme si řekli, jaký je současný stav nebo tehdejší stav, protože to bylo prakticky po tom, kdy ta budova současné polikliniky byla prodána nebo změnila majitele. Nový majitel – bytové družstvo – zvedl nájem na nějaké nájem tržní. Takže jsme se -bavili, co dál. Co se bude dít dál. Tam jsme jasně avizovali – alespoň si myslím za vedení města – že chceme tu situaci řešit. A hlavně co nejrychleji, protože jsme viděli vás, lékaře, že se s tím nějak nemůžete srovnat. Samozřejmě víme, že ta budova současná už zdaleka nevyhovuje nějakým běžným standardům ve zdravotnictví. Ta budova slouží – a teď mě nechtejte za slovo, 93 tuším? Takže nějakých sedmadvacet let. Je vyžitá. Možná se do ní neinvestovalo tolik, kolik třeba v budoucnosti si vyžadovala. Ale tam jsme si řekli, že je to minulost, že se tím nebudeme zabývat a budeme se zabývat tou budoucností. Takže jasně jsme avizovali, že tu situaci chceme řešit. První bod lékařů je sepsání vážných zájemců o prostory. Neumím si, kteří by teda jako chtěli do té polikliniky jít. Já si to dost dobře neumím představit, když nám ten proces toho, jak probíhá příprava, potom samotná výstavba něčeho tak náročného velkého, jako je ta poliklinika. My jsme vycházeli z jednoduché filozofie. Řekli jsme si, že současná a má 24 ordinací, 28 lékařů myslím. Zase plus mínus, teď nevím. Ale 24 ordinací. Čili zadání naše bylo jednoduché – chceme 24 ordinací minimálně. Plus popřípadě nějakou rezervu a plus rehabilitaci. Abychom urychlili ten proces, vycházeli jsme z toho, že jsme na stole měli 4 architektonické studie, nebyly to klasické studie, které stojí několik milionů. Byly to architektonické studie vypracované na základě oslovení 4 architektonických kanceláří za (nechytat za slovo) pouhých 50 tis. Kč. Čili z toho jsme vycházeli, prošli jsme si ty studie a zdálo se nám jako to nerychlejší, co můžeme udělat – vybrali jsme z toho 2, protože jedna byla scifi, ta zabírala skoro celý park.

MUDr. Marešová:

Já do toho vstoupím rychle, abychom se neztratili. Proč jste nás v tuhle chvíli nepozvali? V tuto chvíli, když se rozhodovalo o tom, jak bude eventuálně ta poliklinika vypadat. Prosím.

Starosta:

Já to vysvětlím. Zdálo se nám nejrychlejší postup vybrat některou z těchto studií. Jak říkám, mimo jiné třeba tři studie obsahovaly atrium. K tomu se ještě dostanu. Jedna, prostě 2 jsme vyřadili, ty se nám nezdály vhodné, a ty dvě, které se nám zdály naopak vhodné, tak ty architektonické kanceláře jsme oslovili, a nejen to, rozjeli jsme se do Opavy, rozjeli jsme se za panem Rujbrem do Prahy, jasně jsme dali zadání, které teda jsme pozměnili především ohledně té rehabilitace, rezerv a tak dále. Znovu říkám, vycházeli jsme ze současného stavu. Nevidím důvod, proč to měnit, to zadání. V téhle situaci se

nám nezdálo asi vhodné vás lékaře oslovovat, prostě jsme řekli, bude tam 24 ordinací. S tím, že samozřejmě podle specializací tak, jak je to teďkon. Tzn. stejný počet obvodních lékařů, stejný počet specialistů a samozřejmě rehabilitace.

MUDr. Marešová:

Ale vy jste se odchýlili od toho, jak funkčně je ta stará poliklinika řešena, a na to jste se nikoho z nás v tu chvíli nezeptali, jestli bysme si, pokud bysme teda vůbec měli právo do toho mluvit – a jak se ukazuje, tak jste o to nestáli – jestli bysme se vůbec mohli vyjádřit k tomu, jestli chceme mít čekárny nebo nechceme mít čekárny. Stejně byste k tomu nepřihlédli, ale vy jste nám tu šanci vůbec nedali.

Starosta:

Znova říkám, že jsme vycházeli z těch 4 architektonických studií, co jsme měli. A ty už byly prostě dány. My jsme prostě jenom přišli, samozřejmě že, mluvili jsme s řadou z vás. Rozjeli jsme se po poliklinikách ostatních. Byli jsme na Budějovické, byli jsme v několika nemocnicích, byli jsme. Já bych poprosil, paní Prošková, já bych to nejdřív dopovídal a pak kdyžtak dáme diskuzi, to by se jinak rozplizlo. Takže jsme to, nehráli jsme si na nikoho, kdo všemu rozumí, naopak ptali jsme se všude. Ptali jsme se těch lidí.

MUDr. Marešová + lékaři:

Ale neptali jste se nás, tady (v Neratovicích). Tady, uživatelů, který tam mají jít, jste se neptali a jeli jste se zeptat do Tišnova?

Starosta:

Do Tišnova?

MUDr. Marešová: No já vycházím z toho, že dělali polikliniku v Tišnově, tak prostě se ptám, jestli jste jeli do Těšnova.

Starosta:

Ne, tam jsme nebyli. Já to tedy dokončím tu svoji myšlenku, pak teda dám slovo tady panu Kincovi a on by to moderoval. Čili jenom říkám, že nakonec teda jsme to zadání upřesnili a vyzvali jsme obě architektonické kanceláře, aby tu nabídku přepracovaly. Z toho jsme potom vybrali architektonickou Kancelář pana Rujbra.

Čili za další tady píšete, vy jako lékaři, vynechání atrií a multiprostorových nesmyslů. Přiznám se, že tomu nerozumím. Teď tady pan architekt Benda ukázal atrium, jak jsem říkal: 3 ty studie obsahovaly atrium. Opravdu nerozumím, co komu na tom atriu vadí. To, že jste se domnívali, vy lékaři, že to

prodraží ty náklady té budovy a že potom se to promítne do toho nájmu, to jsem chápal, ale několikrát jsem to vysvětloval, že to tak nelze dávat dohromady, že zkrátka ten nájem uděláme takový, aby prostě jste ho unesli. Bude to prostě nějaký běžný komerční nájem. Taky jsem říkal na první schůzce, že bude třeba vyšší, než je tenhle, ale na druhou stranu nebude rozhodně, nebude přemrštěný, aby, přeci – my chceme, abyste tam šli. On to pořád, někteří to staví tak, jakože, že nechceme abyste – docela někdo říkal, že já jsem prohlašoval, že když tam nepůjdete vy, že vezmeme někoho z Prahy. To jsem nikdy neřekl takovouhle věc.

Z hlediště:

To řekl pan Lenc.

Starosta:

Pochybuji, že by to řekl. Nicméně to si kdyžtak zodpoví on. Pochybuju. Čili atrium prostě je nějaký architektonický prvek, má svůj důvod v té budově. Představte si, že tu budovu takhle vezmete a rozbalíte jí. Bude z toho dlouhá budova, po obou stranách okna. Budě někdo něco proti tomu říkat, že tam jsou okna z obou stran? Prostě tam jsou okna, které teda vnášejí světlo do té budovy, do té polikliniky z obou stran a navíc ještě tam máte možnost pěti dveřmi vejít z přízemí a prostě, tam nebude zastřešená a užít si prostě prostoru venkovního.

Z hlediště:

Ale vždyť je tam park.

Starosta:

Nevím tedy, jestli nemocný s horečkou půjde o atria...

Pan Kinc:

Jestli můžu poprosit, jestli můžeme nechat diskusi na potom. Necháme domluvit nejdříve ten základ a potom o tom můžeme společně diskutovat, já na to připravím mikrofon, abychom všichni všechno slyšeli správně, jak chceme.

Starosta:

Pan Lenc by chtěl teda zareagovat na to nařčení?

Lenc:

Já to teda nevnímám jako nařčení, ale asi nějaký omyl. Nevím, kde bych toto mohl říct a zcela se proti tomu vyhrazuji. Že něco takového já bych řekl.

Starosta:

Děkuju. Já to projedu, budu pokračovat, není toho moc, pak dám prostor k diskusi. Třetí bod tady je: požadavek na prostory pro rehabilitaci. Zase řeknu – nechápu. Jak jsem tady říkal, od začátku tvrdíme, že tam chceme rehabilitaci, to byla vůbec podmínka, když jsme oslovovali tyto dvě architektonické kanceláře – chceme tam rehabilitaci. Ano, měli jsme trošku problémy s prostory zpočátku, paní Rajnyšová tam má něco kolem 300 m momentálně, to jsme řekli, že asi se nevejde, nicméně teď přesně nevím, abych neříkal cca 208 m²?

Paní Rajnyšová:

172.

Starosta:

Ale paní Rajnyšová mi asi nezapře, že mi sama řekla, že by jí možná stačilo i 150 m.

Paní Rajnyšová:

Ano, ale mně tam vadila ta chodba dlouhá, která nevydělává...

Starosta:

Ano, paní Rajnyšová, vy jste nejdřív řekla, že tam půjdete, nepůjdete, pak jste přišla, byla jste nadšená, ukazovala jste mi, co jste vyprojektovala, poskytl jsem to panu architektu Rujbrovi.

Rajnyšová:

To bylo z důvodu pro další, abyste nemuseli to předělávat...

Starosta:

Dobře, zapracovali jsme vaše připomínky a myslím, že jsme splnili, co jste požadovala. Řešení parkování lékařů v -1 patře. Tak to řeknu narovinu – ne. Protože zároveň řešíme parkování ve městě, už víc jak rok, dali jsme si vypracovat studii parkování ve městě a chceme zadat výstavbu parkovacího domu. Řadu parkovacích domů jsme objeli s panem místostarostou, byli jsme i v Německu se podívat na parkovací.

Z hledišť:

Smích

Starosta:

Nevím, čemu se smějete teďkon. Já nic, já to dokončím. Já jenom chci říct, že trošku už o parkování něco víme. A všude nás varují, nechodte do země, nechodte dolů, je to 4x-5x dražší. Tahleta varianta se i prověřovala, zase nevím, jestli řeknu přesné číslo, jestli to vycházelo 22 stání nebo kolik potom pod tou poliklinikou. Vemte si, že to naroste o 25 milionů. Bavíme se o tom a jsou tady názory, že to děláme příliš draze. Jestli uděláme parkování dole, tak říkám, minimálně 20 milionů nahoru. Čili nevidím důvod kvůli 22 místům si s tím takhle zatápět.

Tady je další bod: redukce hypertrofického projektu směrem k projektu i ceně. Zachování struktury stávající polikliniky, vzhledem k pandemii s důrazem na větší členitost, společná čekárna, to jsem zodpověděl, nebo už říkal pan inženýr Benda. Nevím, jak si mám vysvětlit to hypertrofické /hypertrofický projekt. I tento projekt jsem si momentálně nechal posoudit firmou, která provozuje právě ty jmenované polikliniky, včetně té Budějovické. První, co mi řekli – proč to děláte tak malý? Říkám, jak malý? No protože, když už to stavíte, máte ten pozemek, proč jste to neudělali o patro větší? Já říkám, ale my jsme naopak nařknuti, že to děláme zbytečně megalomanské. Není to megalomanské, je to tak, jak říkám, 24 ordinací + nějaká rezerva a + samozřejmě dole ty prodejny, které tady píšete, k čemu dojdou.

Dodržel, že budova je především zdravotnické zařízení. Opět tomu nerozumím. Jako od začátku se bavíme o poliklinice, vůbec by mě nenapadlo, nebo nás, kohokoliv, že bychom tam měli umístit něco jiného. Jeden z velkých požadavků vás při první schůzce bylo, že chcete v každé ordinaci sociálky. Jsou tam. Pan Šritr (Schritter?), teď jsem prozradil jméno, mi říká, pozn. „Probůh, proč v každé ordinaci děláte sociálky, vždyť to akorát prodražujete, je to nesmysl.“ Říkám, bylo to na požadavek lékařů, rádi jsme vyhověli, i když s tím byly trošku problémy. Jsou tam, pan doktor Braborec řekl, že tam nechce, dobře, nebude tam, škrtila se.

Projekt zmenšit, zekonomizovat s ohledem na budoucí cenu za m2. To už jsem vlastně odpověděl, že nelze slučovat nebo spojovat výši nájmu s cenou celkovou budovy. Mimo jiné teda, samozřejmě, když si budete kupovat auto, koupíte si levné auto, které bude mít velkou spotřebu a bude mít drahé náhradní díly, tak po 15 letech zjistíte, že jste koupili vlastně dražší auto. A tady s tou budovou je to něco podobného. Zkrátka chceme budovu, která bude mít nízké náklady, protože zkrátka ji neděláme na 10 let, ale děláme ji třeba na 30 let, 50 let, já nevím. Potřebujeme prostě, aby ty náklady byly co nejmenší. A jestliže horníci řeknou, že tepelná čerpadla jsou daleko nejvýhodnější, tak jim nemáme důvod jakoby nevěřit. Je tam jeden zádrhel, že přívod na polikliniku vede právě přes ten pozemek, takže tam budeme muset řešit buďto přeložku toho horkovodu. Já teďkon jsem s nima vešel v jednání, se záchrankou, za 1) jestli nám prodají ten kousek pozemku, vypadá to, že bysme mohli být úspěšní, protože pro ně je to spíš práce navíc, udržovat ten pozemek, a nicméně s nima budeme jednat i o tom, jestli bysme tam nevymysleli nějaké náhradní řešení vytápění. Protože ta přeložka bude stát 1 milion Kč.

Odstoupit od centrální klimatizace. To vlastně řekl už pan architekt.

Takže, ty otázky jsou odpovězeny.

Já teď předám slovo panu Kincovi, dám prostor samozřejmě vám na dotazy, chtěl bych tedy, aby on to trochu řídil.

Kinc:

Já doufám, že to nebude potřeba moc řídit. Já vás jenom poprosím. Děláte to správně, takže přihlásit se a když vám dám mikrofon, tak se představte a vzneste dotaz. Poprosím nepřekřikovat se a nemluvit, když nemáte mikrofon, to nemá vůbec žádný smysl.

Alena Prošková:

Dobrý den. Já jsem chtěla začít tím, že si myslím, že to zadání bylo od začátku špatné a chci se zeptat, kde vznikla ta chyba? Dostaly se mi do rukou dvě verze zadání. Jedno z 4/2018 a jedno z 7/2018. Ta dubnová ještě vypadala dobře, tam bylo jasně řečeno, že vždy 2 ordinace mají mít společnou čekárnu. Ta červencová už byla změněná a bylo tam řečeno, že 2 nebo více ordinací mohou mít společnou čekárnu. Takže mě zajímá, proč došlo k téhle změně? Proč došlo k tomuto posunu? A ještě chci se zeptat, proč jste vlastně nekonzultovali s lékaři tady v tom stádiu toho zadání. Myslím si, že např. centrální recepci nebo šatny zaměstnanců hned dole v tom přízemním patře lékaři nepotřebují. Můžete se jich zeptat tady, takže hlavně mě zajímá ten posun mezi tím požadavkem – vždy společnou čekárnu pro 2 ordinace a potom několik měsíců později 2 nebo více mohou mít společnou čekárnu. Takže na to bych poprosila odpovědět, děkuju.

Mrzílková:

Tak dobré odpoledne, já si to přesné zadání zcela nevybavuju, nicméně myslím, že to bylo koncipováno tak, že čekárna může být pro více ordinací, že tam nebyla podmínka, že prostě tam mají být jedna na dvě ordinace nebo jedna na každou ordinaci, ale že pro více ordinací může být společná čekárna. Jestli to bylo doslova tak, jak říkáte, v tuhle chvíli čistě z hlavy nejsem schopná potvrdit.

Prošková:

Citovala jsem přesně z úryvku G+T Consulting...

Mrzílková:

Chtěla bych říct, že zadání jako takové nám pomáhala dávat dohromady právě tady, jak citujete, tato společnost. A vycházela zase z nějakých zkušeností, protože to nebyla jejich první zadávací dokumentace.

Marcela Brodilová:

Já jsem se hlásila, mám technickou, vy jste na mě zapomněl. Dobrý den všem, Marcela Brodilová, zastupitelka města. Já mám spíše technickou na pana starostu. Bylo by fajn tady pro veřejnost upřesnit, když mluvíte v plurálu, koho tím myslíte? Jestli tím myslíte sebe a koho dalšího? Děkuju.

Starosta:

Já se přiznám, že teď kon nevím, v jaké souvislosti?

Marcela Brodilová:

Vy jste říkal při tom vašem úvodním projevu „my jsme mluvili“, „my jsme jeli“, „my jsme byli tam a tam“, „my jsme jednali s tím a tím“ – kdo to je to „my“?

Kinc:

Já se omlouvám, já ani nenechám ani starostu domluvit. Jestli můžu poprosit, věcný otázky. My tady přeci nejsme od toho, abysme pranýřovali někoho za něco. My jsme tady od toho, aby se vyřešilo co se jak má udělat.

Z hlediště:

To není nevěcná otázka.

Starosta:

Já odpovím. Bylo to vedení, popřípadě jsme si na to brali jakoby lidi z úřadu, tzn. ze správy majetku, ze stavebního oddělení.

:

:

:

Následující pasáž, která ve videu také chybí, je v čase 02:35:00 – 02:37:43

Arch. Rujbr:

Já bych to nechal na to setkání s lékaři. My jsme bohužel s těmi dětskými neměli žádnou zpětnou vazbu, takže, dali jsme tam přebalovací pult, dali jsem tam místnost, je tam samostatná – prostor na přebalování jednak v čekárně, jednak potom na toaletách a jsou tam pulty, takže toto tam máme, jo. Máme tam dětský koutek pro hraní dětí. Je tam vlastně optické propojení se střešní terasou, jo, ta kapacita ta byla daná tím, že jsme vlastně tohle patro dodělávali dodatečně a bylo to na základě toho, že se oproti soutěži tam přidala rehabilitace, která tam v soutěži nebyla. A tu rehabilitaci jsme právě dali do přízemí. A měli jsme dlouhé dilema, dáme tam dětský nebo tam dáme rehabilitaci? Na

konzultace chodila paní doktorka Rajnyšová. Paní Rajnyšová. Konzultovali jsme s ní prostor rehabilitací a vlastně na její argumenty ohledně přístupu lidí, který mají pohybové potíže a tak dál jsme dali přednost paní Rajnyšové a rehabilitaci, kterou máme v přízemí. Tak tolik asi na vysvětlenou.

Vebr:

Je potřeba to řešit kolektivně a ne po jednom.

MUDr. Konfalová:

Já jsem se dopracovala k mikrofonu. Je tady spousta argumentů, jak od nás lékařů, tak tedy technických, ekonomických. Pojdme se dobrat k nějakému termínu, k řešení, ať tady nejsme ještě 2 hodiny. Pan starosta taky měl poznámku – dotace – fajn. Tak, řekněte nám teda, jaká je podmínka, abychom to teda stihli, ať se tady z nějaký strany se to neprodluhuje zbytečně. Potřebujeme vědět, co teď budeme dělat, aby se ten projekt stihl udělat, jednak případně i s nějakou dotací, to by bylo moc fajn, opravdu, aby to bylo ku prospěchu všech, kteří polikliniku budou využívat a samozřejmě já jako lékař nebudu tady řešit čerpadlo. Já tomu absolutně nerozumím. Musí se stanovit nějaká skupina lidí, která bude opravdu fundovaně říkat za ten svůj pohled, za ten svůj postoj ten svůj názor a ty se spolu budou muset domluvit. Ne abychom tady, tohleto podle mě bude ta cesta správná, jo. My tady nebudeme rozhodovat o tom, jestli to má být jakoby železobetonová nebo sádrokartonová příčka apod. My tady řekneme za sebe, jak bychom si představovali, aby optimálně vypadaly ty prostory pro lékaře, vč. pediatrie, vč. rehabilitace apod. Pak bychom dali někoho, kdo tomu rozumí po odborné ekonomické stránce, vzal za město dotace, někdo kdo tomu rozumí technicky, a tyhle lidi by se měli potkat a domluvit se, jak to bude dál. Aby to nakonec, aby ta poliklinika nějaká jako stála teda. Já myslím, že máme fajn možnost, evidentně to vypadá, že je tady i vůle, i nějaká cesta, i nějaký peníze. Máme možnost postavit fajn budovu, nezkazme to prostě nějakými takovými zákulisními praktikami, prosím.

:
:
:

Následující pasáž, která ve videu také chybí, je v čase 02:57:10 – 03:20:22

Arch. Rujbr:

Já bych se ještě vrátil trošičku odpovědět panu Matějkovi, protože to tady nezaznělo. Jste říkal, že vlastně lékaři už byli přizváni jenom k tomu, když byla dokumentace propracovaná do nějakého stádia jako k stavebnímu povolení. Není to pravda, protože ten právě doplnění proběhlo při dopracování ty studie a taky jak už bylo řečeno, tam byla doplněná ta rehabilitace.

Richard Prošek:

Dobré odpoledne, Richard Prošek, já mám nějaký komentáře, nějaký otázky a první asi zareaguju na paní Mrzílkovou. Když si budete objednávat novou kuchyň, tak neřeknete, co chcete, aby to fungovalo? Řeknete architektovi „udělejte mi nějakou kuchyň“? To je jen tak na okraj. Pak mám poznámku k tomu navýšení ceny. Postřehl jsem dobře, že ta cena za metr kubický šla z 8500 na 8900 korun? Jo, je to tak? To znamená to je nějakých pět, šest procent. Tak jen komentář k tomu navýšení téměř sto procentnímu.

Arch. Špičák:

Ročně, každý rok se zvedne ta cena pět, deset procent.

Richard Prošek:

Třetí komentář a třetí komentář, který mám také k těm normám. Jestli se nepletu, tak stávající norma na parkování dva metry šíře na auto. Uděláte si parkoviště dva metry široký? Neuděláte. Třetí komentář mám – na tý budově už není nit suchá, tak já se zeptám k venku – pro jaký roční období a denní dobu je dělaná ta vizualizace? Protože na tý severní straně, resp. na tý straně k těm panelákům jsou dneska vysoký vzrostlý lípy a přes ně vám takhle to sluníčko svítit nebude. Tím pádem by mě zajímalo, kolik z těch stromů plánujete, že přijde pryč.

Arch. Špičák:

V tom původním řešení, který nevím, jestli uniklo ven, tak byly, několik těch lip z tý řady bylo protříděných z důvodu jejich špatného stavu, havarijního stavu jsme říkali, že tam je cca nějakých pět stromů, které jsou v takovém stavu, kdy asi budou muset tak či tak jít pryč.

Nicméně teďka je ten návrh upravený podle našich společných požadavků tady, aby těch stromů zmizelo co nejméně, to znamená, že v podstatě se dá říct, že celý to stromořadí, který tam dneska je, tak tam zůstane až na tu probírku těch havarijních stromů.

Richard Prošek:

V tom popřípadě vám nefunguje ta vizualizace, protože to sluníčko tam takhle ráno svítit nebude. Poslední otázka na pana architekta a jednoduchá odpověď. Jaký máte termín města, kdy máte dodat dokumentaci finál. Datum.

Starosta:

Dokumentace ke stavebnímu povolení byla tuším k odevzdání minulý týden. Pan architekt mi volal, moc se omlouval, že zasáhla vyšší moc, protože neměl několik vyjadřovaček ještě.

Já jsem mu na to nedokázal asi nic jiného říct, protože to není jeho vina. Pokus pokud prostě ty vyjadřovačky nedostane včas.

Richard Prošek:

Já ho neobviňuju, já se jenom ptám, protože pro mě to potom znamená, že jako jakýkoliv další úpravy... Jaká je tam možnost dělat nějaký změny, když už je to celý daný do takovýho procesu. Nejsem stavař, nerozumím tomu, utáhnete mě na vařený nudli, akorát si myslím, že jestli je to puštěný už takhle daleko, tak sám pan architekt říkal, že pokud ta změna bude marginální, tak ji udělá, ale nic zásadního už ne.

Starosta:

Já se domnívám, já řeknu svoje nejdřív. Já se domnívám, že se tady teď točíme v kruhu, protože vy v obecnstvu vesměs jste proti tomu projektu. Vy všichni tady tvrdíte, jak je to špatně. Že vlastně bysme to měli zahodit. My tady na podiu jsme jiného názoru. Já doufám, že nejsme sami v tom městě. Takže já tvrdím a znova sem to tady opakoval, že s těmi lékaři jsme se scházeli už od listopadu. Tak teď kon neříkejte, že vlastně s tím nemáte možnost co dělat. Scházíme se tu dlouho, nikde nebylo řečeno, že ten projekt je špatný tak, jak slyšíme tady dneska.

Richard Prošek:

Já neříkám, že ten projekt je špatný.

Starosta:

Vy ne, ale řada lidí to tady říkala.

Richard Prošek:

Já jsem občan a já jako občan v zásadě tohle vidím teďka prvně.

Starosta:

Ale to není chyba naše.

V hledišti:

A čí chyba to je?

Richard Prošek:

Tak tomu nerozumím, čí je to chyba? Že jsem se o to nezajímal? Nebo čí je to chyba?

Starosta:

Ano.

Richard Prošek:

Když jsme se na to ptali na zastupitelstvu, jestli bude zveřejněna aspoň vizualizace někde na webu nebo někde jinde, k ničemu takovému nedošlo. Je to moje chyba? Ptal jsem se málo důrazně?

Vojtová:

Žádala jsem pana starostu, aby nechal tady ty vizualizace všechny 4 tady vystavený na kulturním domě. Přešlo se to, to znamená pro občany jako města neudělali ani ť, aby udělali nějakou prezentaci všech vizualizací, které by mohly říci „ano, to je fajn, tohle by se nám líbilo, tohle ne“. Neudělali k tomu nic. Nás také postavili před hotovou věc jako zastupitele, nedali nám šanci, abychom se k tomu mohli jakkoliv vyjádřit. Nebo tak minimálně, jsou to takový ty kosmetický úpravy, jestli zkrátíme o jeden centimetr vlas nebo o dva centimetry vlas. Což je v podstatě nula nula nic, ale vlastně žádná další větší úprava tam není. Jestli se tam má navyšovat kapacita směrem nahoru, vždycky ty stavby, které jsou směrem nahoru, jsou daleko levnější, než když je to do prostoru. Sám jste to potvrdil, pane architekto, takže vůbec nechápu, proč je to v takovémhle tvaru, když tam ty projekty, který byly, byly efektivní, právě proto, že zamezily za prvé prostorové rozmístění, aby se uchránila zeleň, a dále, aby právě byly levnější nejen pro výstavbu ale i pro další udržitelnost.

Richard Prošek:

Za mě už je to vše, děkuji, pane architekto.

Mrzílková:

Já zase ještě musím reagovat. Vy tady pletete dohromady dvě, dva stupně. Prvním stupněm byla objemová studie. To vůbec nebyla žádná studie architektonická. Nebo to nebyla vlastně studie, jak by ta budoucí budova měla vypadat. Byla to objemová studie, která říká, jak ta budova musí být velká, aby se tam vešel ten příslušný počet ordinací a těch požadovaných prostor. A to byla prosím právě ta studie, která měla všechny, všechny ty ordinace stejně velké, stejně malé, čekárny, a právě s tímto, s touto společností byla vlastně ta spolupráce nejprve zahájena. Poté od toho bylo ustoupeno. Nicméně ta objemová studie víceméně byla, byla o tom, jestli jaká bude pravděpodobná cena při určité výšce budovy, kolik tam bude ordinací při jednom podlaží dvou tří čtyř. Byly to velmi hrubé odhady. Řekla bych ještě hodně dávno před rokem 2018 a nebyla to prosím vás architektonická studie. To byl předstupeň a byla to objemová studie. Takže jako neplést prosím dohromady to, co vy máte na mysli, paní kolegyně. To nebyl vlastně žádný návrh, jak by ta budova měla vypadat.

Starosta:

K tomu ještě dodám, že ta objemová studie, která myslíte, já nevím, jestli to máte v ruce, a to bylo firma G+T, která skutečně vypracovala objemovou studii. Tak, jak říká kolegyně. Bylo to skutečně, bylo to skutečně jako objem prostě. Bylo tam nadefinováno, co by tam mělo být atd. A odhadní cena. Potom po tomto zadání bylo trošičku změněno. Myslím si sám, že ne šťastně, hlavní problém tam byl ten, že v tom prvním, v té první výzvě byla projektová dokumentace k územnímu rozhodnutí. V té druhé výzvě pak byla projektová dokumentace k celkovému jakoby, včetně prováděcí dokumentace. A tam nastal ten problém, že výzva byla jakoby zakázka malého rozsahu do dvou milionů bez daně, bez DPH, načež nejnižší nabídka byla tuším pět celých šest milionů. Takže proto vlastně tehdy byla ta ta soutěž jakoby zrušena. Co se týče, jak jste říkala paní Vojtová, že jsem slíbil, já řeknu, že si to nepamatuju, ale to neznamena, že to tak nebylo. To zase, to vám neřeknu. Na druhou stranu, když si stěžujete na informovanost, vy jste zastupitelka, vy kdykoliv přijdete na úřad a budete prostě chtít nějaký materiály, tak je dostanete. Ale dostane ho zrovna tak občan, všude jsme to vždycky říkali. Takhle silnou objemovou, takhle takhle objem dokumentace, který je pouze ke stavebnímu povolení, prováděčky. Pan Matějka je projektant, by vám potvrdil, že je ten objem té dokumentace daleko větší. Jestli jsem vám tohle slíbil, omlouvám se za to, že jsem to neudělal, ale to, že nejste informovaní, že bysme vám něco zatajovali, proti tomu se teda ohrazuji.

Vojtová:

Pro občany, pro mě ne. Pro občany, aby to všichni viděli, aby to bylo v neratovických listech, médiích...

Arch. Rujbr:

Já bych možná ještě reagoval, jestli můžu, trošku to tady zaniklo, odpověď na dotaz pána, do kdy se dá něco změnit nebo nedá změnit, jak to vlastně funguje. Už tady zaznělo, že vlastně ten, ta úplně první fáze byl ten soutěžní návrh, kdy vlastně si zadavatel ujasňuje, co vlastně chce. Dá nějaký zadání, dá nějaký výčet místností, který chce mít a potom posoudí ty návrhy. Ten návrh, který se mu nejlíp blíží tomu ideálu, tak toho to potom vyzve k tomu dopracování a to dopracování v našem případě mělo podobu už vlastně dopracování toho soutěžního návrhu a následně se to přelilo rovnou do dalšího stupně, kterým bylo zpracování sloučeného územního a stavebního řízení. Územní a stavební řízení jsou dva kroky, které se dají v případech, kdy to situace umožňuje, sloučit do jednoho, čímž se šetří čas, ale stále to ještě není zadání pro stavební firmu. V rámci toho stavebního územního řízení se stavba umísťuje v území, to znamená, už je jasný, jak bude velká a jak bude vysoká, jak bude vypadat zvenku a jak bude zhruba vevnitř členěná. K tomu se vyjádřují dotčené orgány státní správy. Pak následuje vydání stavebního povolení a v tu chvíli se začíná zpracovávat nebo už před tím, když je jasný, že to bude mít nějaký zásadní problémy v dokumentaci provedení stavby, takže je před námi ještě jeden krok a to je dokumentace provedení stavby, kde už se ta stavba zpřesňuje. A věřte mi, že jsem nezažil projekt, kde by se v rámci zpřesňování takhle komplikovaná záležitost udělala úplně

stejně, jako byla v té dokumentaci pro územní a stavební řízení. Mění se spousta věcí, mění se třeba požadavky těch nájemců, mění se, někdo třeba odejde, jinej přibude. Takže ta dokumentace se v průběhu času, jak čas běží, mění a odráží ten aktuální stav v tu chvíli ten stav toho zájmu tu skutečnost, jestli tam chceme mít malou nebo velkou kavárnu, jestli tam chceme mít rehabilitaci nebo jestli tam rehabilitace mít nechceme. Takže ten projekt se nějakým způsobem pořád organicky vyvíjí a tyhle ty změny se většinou řeší takzvanou změnou stavby před jejím dokončením. A tyhle ty změny pokud se nezmění velikost budovy, skutečně lze dělat za pochodu ještě ve chvíli, kdy se ta stavba samotná staví, takže některé změny děláme třeba ještě v průběhu toho, kdy se stavba staví. Tolik jenom na váš na, odpověď na Váš dotaz. Do kdy se dá měnit. Všechno to pochopitelně stojí peníze. Každá ta změna znamená peníze navíc. Ale je to běžný proces. Jenom chci říct, že tady, že ta situace, že se něco mění, není jako nějaký selhání, protože nikdo z nás není dokonalej a za tu dobu, co se to projektuje, se spousta věcí vyvíjí a je to celkem normální proces. To jenom odpověď na tento dotaz. K vašemu dotazu z hlediska tvaru a velikosti budovy, ta budova je koncipovaná tak, aby na jednu stranu byla přívětivá k tomu parku, aby neměla příliš mnoho podlaží, ale na druhou stranu reaguje na ty vysoký budovy naproti a snažili jsme se ten objem té budovy udělat tak, abysme nesebrali moc z parku, ale zároveň, abychom tam neměli věžák. Že jo, nikdo bysme asi nechtěli polikliniku o šesti podlažích, kde budou jezdit výtahy nahoru dolů. To by asi nebylo úplně optimální. Dělali jsme to tak, tak jsme to tak, aby to nějakým způsobem splnilo všechno. Snažili jsme se nejlíp, jak jsme mohli a náš návrh porota, nezávislá porota vybrala. Tak my na něm teď pokračujeme. Tolik k tomu.

Richard Prošek:

Jestli jsem to dobře pochopil, znamená to, že teď máme zafixovaný vnější rozměry.

Arch. Rujbr:

Ano. To je daný a můžeme si hrát s tím vnitřkem. V uvozovkách, za peníze.

Arch. Rujbr:

Teoreticky ano.

Kinc:

Tak, já si myslím, že jsme se dostali tím, co řekl teď pan architekt těma pár větama... přesně tam, kam jsme asi jako chtěli a přijde mi, že se točíme furt v kruhu. Je to furt čistě jedno a to samý, úplně stejný otázky, stejný odpovědi, takovej pranýř jasně danej. Já jestli mohu navrhnout, já bych navrhnul poslední dva nějaký jasný dotazy a potom bych poprosil o nějaký zakončení panem architektem a panem starostou. Nějaké finály, nějaké resumé z celý týchle schůzky. Tak, asi začneme tady.

Tomáš Matějka:

Tak já jestli můžu, já bych nejdříve zareagoval na pana Lence. Co se týče komunikace s lékařema, nemyslel jsem komunikaci v době, kdy už jste uzavřeli s panem Rujbrem soutěž, nebo smlouvu vlastně a dokumentaci pro společný povolení. Myslel jsem komunikaci před tím, než byla vůbec vypsaná architektonická soutěž. Protože už ta komunikace před tou samotnou architektonickou soutěží měla sloužit pro to zadání. Měla, aby dneska jsme tady nemuseli sedět, měla, podle mého názoru. Záleží, co si myslíte vy taky. A mělo to proběhnout mnohem dřív.

Co se týče reakce na paní Mrzílkovou – ano, chápu, vedení města nejsou architekti. To je taky důvod, proč město uzavřelo smlouvu za několik desítek tisíc s firmou G+T, která vypsalá zadávací podmínky a v těch se měly zohlednit požadavky doktorů a měly se v nich zohlednit i parametry budovy. To, že nějaký prvotní koncept z března nebyl potom ve finální podobě vůbec respektován, je spíš na vedení města, proč tomu tak bylo.

Potom ještě, co se týče tvrzení, že ta původní soutěž byla nějakou objemovou studií. Já vám přečtu, co bylo předmětem zadání ve výzvě: „Předmětem plnění je zhotovení a vypracování architektonického návrhu a vizualizace stavebních úprav a projektové dokumentace ve stupni pro stavební povolení a pro provedení stavby pro projekt městská poliklinika Neratovice. Zadavatel požaduje, aby dodavatel v rámci plnění předmětu veřejné zakázky zjistil veškerá odborná posouzení nezbytná pro zpracování dokumentace.“

To znamená, že podle architektonické soutěže a nabídek projektantů měl být vybrán finální zhotovitel projektové dokumentace až do zadávací dokumentace a zároveň i v nabídce pana architekta Rujbra je cifra i na pomoc při výběru zhotovitele stavby. To je v původní nabídce architektonické soutěže, kde mám všechny stupně cenově ohodnoceny.

Mrzílková:

Mohu reagovat? Ještě jednou. První krok bylo zpracování objemové studie stejnou společností. Tato společnost potom vypracovala první zadání. Ale již předtím existovala ta objemová studie, o které mluví paní Vojtová. Tzn. to byl ten kvádr, který byl rozparcelován do několika podlaží a tam se prostě mluvilo o tom, kolik do jednotlivého podlaží se při takovéhle budově nebo při takovéhle objemu vejde. Ta samá společnost poté zpracovala první návrh zadání, pro tu soutěž, ale tam se nejedná o soutěž, prosím, tam se jednalo o veřejnou zakázku na projektanta. Ale ne o architektonický návrh. A my jsme řekli, že chceme jít cestou soutěže. Kdyby se mělo jednat o soutěž tak, jak vy popisujete, kdyby si každý už nadiktoval nějaké parametry, tak by ta soutěž nestála tolik, kolik stála, a trvala by mnohem déle a stála by řádově milion. A my jsme měli čerstvou zkušenost ze společenského domu, kde se jednalo o soutěžní dialog. Já vím, jak dlouho trvá, a vím také, kolik stojí. Takže toto byla skutečně zjednodušená verze soutěže o návrh a z toho potom vyplynuly ty jednoduché studie. Pořád se tady už asi točíme dokola.

Richard Prošek:

Můžu ještě zareagovat? Naposledy zareaguji.

Kinc:

Předpokládám, že to bude dokolečka to samý. Já nevím, jestli tady dneska jsme hlavně rozporovali soutěž, finance.

Pavel Novotný:

Já myslím, že toto je to nejpodstatnější v podstatě.

Tomáš Matějka:

Ještě, já jsem projektant. Co se týče změny stavebního povolení nebo změny stavby před dokončením, co říkal pan architekt, tak samozřejmě, změna před dokončením stavby možná je, ale nejedná se o to, že by ta budova jak z vnější strany, tak z nějakého vnitřního uspořádání byla jiná. Už jenom proto, že třeba tu stavbu tak, jak je dneska navržena, projednáváte s požárníky, projednáváte s hygienou, a když byste změnili nějak výrazně dispozice, dostali byste se na začátek a změnili byste nosný konstrukce, museli byste projednat změnu stavebního povolení. Už se nejedná o změnu před dokončením, to jsou třeba posuny příček, posuny umyvadla, doplnění umyvadla, změna dveří, změna okna atd. Takový drobný změny, který nemění nosný konstrukce, nemění požárně-bezpečnostní řešení, hygienický řešení. Ty drobný věci lze měnit, ale jestliže se bavíme o tom, že budou nějaký zásadní úpravy, tak se bavíme o novém projektu, kterej se musí povolit znova.

Arch. Špičák:

Pokud jste projektant, tak víte, že to, co se stanoví jako že už, na tu změnu nebo na ten nový projekt, to je prostě relativní a posuzuje se to individuálně. Já jsem chtěl ještě říct úplně na závěr možná poslední slovo k tomu, že aby to nepůsobilo, že se tady obhajujeme, že my tady všechno děláme správně nebo tak. Já si myslím, že když přijde tolik nespokojených lidí, byť by vás bylo třeba míň, tak už je to signál, že možná není všechno úplně správně. Že ta komunikace není úplně ideálně nastavená. A vidím, ze své nezávislé pozice, že se město snaží být i otevřený a je otevřený v komunikaci, takže se jedná možná o nějaký lepší nastavení toho, jak se ta komunikace vede, více kanálů a podobně. Pokusíme se na to prostě podívat a pokud se to dá nějak vylepšit, aby veřejnost byla informovaná. Protože z toho, co tady vidím, tak mám pocit, že si informovaná nepřipadá. Byť je to možná z některých úhlů pohledu ne úplně vždycky tak.

MUDr. Šárová:

Supr, já na vás, pane architektke, zareaguju a poprosím všechny vás s pány architektky, abyste neopomněli jednu věc, kterou už jsem tady říkala. My nejsme zaměstnanci. My jsme každé právní subjekt. A budeme muset žádat krajskou pobočku Mělník hygienu o povolení pronájmu. Oni nám budou dávat podmínky. Já už jsem na setkáních s panem architektem poprosila, jestli to projednáte s tou hygienou, protože máme zkušenosti, že každá hygiena má trochu jiné podmínky. Abychom se pak my nedostali do nějakého rozporu. Tak moc prosím, děkuju.

Arch. Špičák:

Já bych k tomu jenom řekl, že v rámci inženýrské činnosti se k tomu hygiena už vyjádřila. Nejsou tam žádné zásadní připomínky, který by vás pak nějakým způsobem měly omezovat. Jsou to věci, který jednoduchým způsobem zapracujeme nebo doplníme.

Kinc:

Tak ještě jeden dotaz. Říkali jsme dva dotazy ještě.

Z hlediště:

Paní už se dlouho hlásí.

Kinc:

Tak v tom případě ano. Já čistě jenom, abysme se netočili furt dokolečka

Alena Prošková:

Já jenom jsem chtěla zareagovat na tu komunikaci. Vy to možná, pane architektke Špičáku, z té Prahy vidíte trochu jinak, ale tady to opravdu s tou komunikací není tak slavné. My jsme například žádali jako zastupitelé o zařazení bodu projednání polikliniky na minulou středu na zastupitelstvo a koaliční partneři nám toto jednání zcela zablokovali. Takže my jsme znovu požádali. Dnes jsem donesla na podatelnu znovu ty samé body a jedním z nich bude projednání projektu polikliniky. A tímto bych chtěla poprosit koaliční zastupitele, aby tentokrát 24. června jednání již neblokovali, aby mohlo zastupitelstvo proběhnout, abychom mohli i tento bod k projednat.

Kinc:

Já bych vás poprosil o to konstruktivní, konstruktivní debatu, která se bude nýst mezi tady panem zpracovatelem a jednotlivými lékaři. Tam se možná podaří všechny ty problémy vyřešit a není potřeba. Nebo možná bude potřeba, pokud se to nepovede. Ale až potom, pokud se to nepovede, to řešit na zastupitelstvu. Pojdme zkusit teďka ten další krok, ke kterému se město zavázalo nebo ho nabídlo, což mi přijde jako skvělá nabídka. Byť už se očekávalo, že bude projekt odevzdán.

MUDr. Marešová:

Pane architektke, prosím vás pěkně zformulovat, co mám zítra napsat doktorům? Řekněte mi tři věty, který mám zítra všem rozeslat. Co město nabízí a na čem se můžeme domlouvat a co už změnit nejde.

Kinc:

Tak to je to resumé, který jsem chtěl poprosit. Nějaký zakončení zakončení panem architektem a panem starostou. Děkuju.

Následoval závěr prezentace, který ve videu již zachycen je.

Prezentace byla ukončena po 03:40:00 hod.

Městem prezentovaný videozáznam má délku pouze 02:39:00 hod.

Arch. Rujbr:

Jak jsem již zmínil, já nabízím ty schůzky, na kterých já si ujasním vlastně tu validnost těch jednotlivých argumentací. To znamená počty sedadel v čekárnách, čili, když každý bude mít ten svůj špičkový stav připravený, kolik má v čekárně, tak to bude dobrý. Výměra, počet místností, který mají dneska. Jo, já si to můžu obejít, já si to s nima můžu projít, jo. A na základě toho já bych se strašně rád do toho, jako do té situace, že budu schopnej na vedení města přinést informaci buď „Jde to na základě toho stávajícího návrhu, našli jsme kompromisní řešení a jsme schopni to posunout dál“ anebo přinesu informaci „Nejde to, prostě to nejde. Můžete to zahodit a můžeme začít znovu“. Takže mně jde spíš o to skutečně, jestli se dostat k tomu jádru těch připomínek, zjistit, jestli jsou to připomínky izolované nebo jsou to připomínky sdílené všemi, kdo skutečně z těch lékařů má zájem tam jít, jako reálně jít, a kdo jenom třeba to, jenom ty připomínky vznáší, protože prostě se mu to třeba nelíbí, jo. Abysme se skutečně dobrali k tomu, kolik tam skutečně těch pediatrů bude. Jestli tam budou 4, když na schůzku nepřišel ani jeden. Budou tam skutečně 4 nebo tam budou jenom 3 nebo tam budou dva?

:

:

: